

Sygn. akt VI Ka 853/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

Sędziowie: SO Jacek Matusik (spr.)

SO Remigiusz Pawłowski

Protokolant: p.o. protokolant sądowy Aneta Kniaziuk

przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 4 listopada 2016 r.

sprawy skazanego W. S. syna R. i E., ur. (...) w W.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 7 marca 2016 r. sygn. akt VIII K 763/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie do ponownego rozpoznania, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu skazanego w drugiej instancji oraz podatek VAT.

SSO Jacek Matusik SSO Ludmiła Tułaczko SSO Remigiusz Pawłowski

Sygn. akt VI Ka 853/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Kontrola instancyjna wykazała, że Sąd Rejonowy dopuścił się uchybienia skutkującego koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Niezależnie, bowiem od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu danego uchybienia na treść rozstrzygnięcia Sąd Odwoławczy obowiązany jest do uchylenia orzeczenia w przypadku zaistnienia tzw. bezwzględnych przyczyn odwoławczych wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., w tym przypadku art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. w stosunku do całości postępowania. Instancja odwoławcza obowiązana jest badać przyczyny z art. 439 § 1 k.p.k. z urzędu, niezależnie od tego, czy zostały podniesione w środku odwoławczym. Przy uchybieniach z art. 439 § 1 k.p.k. nie bada się możliwości ich wpływu na treść orzeczenia. Ustawa uznaje te uchybienia za tak rażące, że dotknięte nimi postępowanie karne nie może być uznane za odpowiadające pojęciu procesu zgodnego z prawem.

W realiach niniejszej sprawy, na początkowym etapie postępowania dotyczącego wydania wyroku łącznego skazany W. S. w dniu 18 grudnia 2014 roku wniósł o doprowadzenie go na rozprawę z uwagi na jego pobyt w zakładzie karnym. Jego wniosek nie został rozpoznany. Następnie pismem z 16 marca 2015 roku skazany wniósł o poinformowanie go o terminie rozprawy oraz o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. Zarządzeniem z 27 marca 2015 roku wyznaczono W. S. obrońcę z urzędu. Następnie skazany jeszcze dwukrotnie zwracał się do sądu o doprowadzenie go na rozprawę w przedmiocie wydania wyroku łącznego, jednak i te wnioski nie zostały rozpoznane. Dnia 22 lutego 2016 roku odbyła się rozprawa główna, na której stawił się obrońca z urzędu W. S., nie stawił się zaś skazany, wobec którego nie zarządzano doprowadzenia. Na rozprawie tej Sąd otworzył przewód sądowy, uznał za ujawnione bez odczytywania i zaliczone na poczet materiału dowodowego właściwe dokumenty, a ogłoszenie wyroku odroczył do 4 marca 2016 roku. W dniu tym jednakże ponownie odroczone wydanie wyroku do dnia 7 marca 2016 roku. W tym to dniu Sąd wznowił przewód sądowy celem uzupełnienia materiału dowodowego i zaliczył w poczet dowodów akta sprawy SR dla m.st. Warszawy w Warszawie o sygn. akt VIII K 48/99, zamknął przewód sądowy, a następnie wydał i ogłosił wyrok. Co znamienne, w rozprawie tej nie wziął udziału ani skazany, ani jego obrońca, jak również prokurator. Skoro zatem, Sąd meriti nie uwzględnił licznych wniosków skazanego pozbawionego wolności o doprowadzenie go na rozprawę dotyczącą wydania wyroku łącznego,

a wyznaczył mu obrońcę z urzędu to oczywistym jest, iż jego (obrońcy) udział w czynnościach procesowych przeprowadzanych na rozprawie był obowiązkowy. Przeprowadzenie w dniu 7 marca 2016 roku rozprawy zakończonej wyrokiem, bez udziału W. S. oraz pod nieobecność jego obrońcy stanowi więc bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k., albowiem złożenie przez skazanego pozbawionego wolności wniosków o doprowadzenie na rozprawę sprawiło, że jego obecność na rozprawie stała się obowiązkowa, zaś oddalenie takiego wniosku obligatoryjnie zobowiązało do udziału w rozprawie jego obrońcę. Wobec stwierdzenie powyższego uchybienia, koniecznym jawiło się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

SSO Jacek Matusik SSO Ludmiła Tułaczko SSO Remigiusz Pawłowski